

have allerede gjort det paa mange Steder, nogle med mere, andre med mindre Held, men der er ogsaa Præster, som have holdt sig tilbage, som have ventet paa at faae en Anviisning fra deres Foresatte om, hvorledes de skulle forholde sig, og jeg antager, at der ikke kan virkes noget kraftigt imod Mormonerne, medmindre Folketjirkens Bestyrelse træder i Spidsen derved. (S. A. Hansen: Den har ingen Bestyrelse!) Saalange Folketjirkens Forsfatning ikke er ordnet ved Lov, som Grundlovens § 80 tilfiger os, maa jeg søge Folketjirkens Bestyrelse, Folketjirkens Hoved hos Hans Majestæt Kongen og Cultusministeren paa hans Begne. (Lindberg: Jeg søger den i Himlen!) Jeg skal kort betegne de Skridt, som jeg antog, der kunde være Spørgsmaal om at gjøre fra Folketjirkens Side. Jeg troede, at man kunde vente, at Bestyrelsen vilde indhente noigtigtige og paalidelige Underretninger om Mormonernes Lærdomme og om deres Færd i Amerika, at den vilde underrette vore Præster derom, og i Forbindelse dermed opfordre dem til at modvirke Mormonismen, f. Ex. ved selv at holde Bibellæsning med deres Menigheder. Jeg troer ogsaa, at et saadant Skridt fra Regjeringens Side vilde have havt det Gavnlige, at det derved blev lagt for Dagen, at Mormonismen fra Folketjirkens Standpunkt maatte betragtes som et Uvæsen; thi det er naturligt for Almuen at gjøre den Slutning, at, naar Regjeringen ikke foretager sig Noget i denne Sag, saa er det et Bevis for, at Mormonerne ikke have Uret. En saadan Slutning hørte man jo i tidligere Tider i Hertugdømmerne med Hensyn til Schleswig-Holsteinismen, og jeg tvivler ikke om, at den nu anvendes ved Mormonismen.

Jeg veed ikke, om Regjeringen har foretaget sig Noget i Forhold til Mormonerne, og det er, for at komme til Kundskab herom, at jeg tillader mig at stille den Forespørgsel: „Har Regjeringen foretaget, eller agter den at foretage noget Skridt mod Mormonernes Bestræbelser for at vinde Tilhængere her i Landet?“

Kirke- og Underviisningsministeren: I den korte Tid, jeg har været Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, har

der ikke egentlig været Spørgsmaal om Forholdsregler mod Mormonerne, navnlig med Hensyn til den Iver, de vise for at udbrede deres Lære, men i den foregaaende Tid er der dog fremkommet Spørgsmaal om, hvorledes de skulle behandles, og jeg troer, at mine For mænd i den Henseende have iagttaget, hvad der efter Omstændighederne kunde iagttages. Man har ikke fundet sig besejret til at forbyde dem at udbrede deres Meninger her, da man antog, at det stred mod Grundloven, men man har paa den anden Side heller ikke kunnet give dem den Anerkjendelse, som Grundlovens § 82 omtaler, fordi de Oplysninger, der ere erhvervede om deres Lære og Fremgangsmaade, ikke vare af den Bessaffenhed, at man kunde anerkjende dem. Af denne Mangel paa Anerkjendelse følger altsaa, at de ikke ere fritagne for at svare de almindelige Afgifter til Folketjirken og dennes Lærere. Derimod har man, naar der har været Spørgsmaal om at forbyde dem at holde Forsamlinger, troet sig uberettiget dertil. Det er jo imidlertid en Folge af Grundloven, at der ikke maa læres eller foretages Noget, som er stridende mod den borgerlige Orden eller Sædelighed; og, da Politimesteren bør og kan paasee det i saa Henseende Fornødne, har man i den Anledning bryverlet med Justitsministeriet, hvorunder Politiet hører. Jeg troer ikke, at der var Udset at gjøre. Et andet Spørgsmaal var der i sin Tid, som man maaskee kunde have behandlet paa en anden Maade, end skeet er, det nemlig, hvorvidt man kunde bortvise fremmede Secter, som kom hertil, for at vinde Tilhængere. Naar Grundloven siger, at Enhver kan dyrke Gud paa den Maade, han vil, er det et Spørgsmaal, om det og kan give Fremmede en Berettigelse til at blive her for at udbrede hvilke som helst Læresætninger, hvortil de besejnde sig. Men, da det var forhen antaget, navnlig i Folkethinget, at Grundloven er at forståa ogsaa om Fremmede, saa at de ikke af den her omtalte Grund kunde bortvises, troer jeg, som sagt, ikke, at der er Noget Videre ved den Sag, at gjøre for Tiden. Bistnok forholder det sig saaledes, som udtalt af den ærede Folkethingmand, at det navnlig er ved Geistlighedens Bestræbelser, ved bedre Be-